

[Tove Nielsen.]

eller om socialdemokratiets holdning hertil, men ministeren kommer ikke uden om at give sine synspunkter til kende over for folketinget. Vil ministeren sikre, at der ikke gennemføres en så forenklet karakterskala, at det faktisk er det samme som at afskaffe karaktergivningen? For skalaen kan meget let blive så forenklet, at den intet er værd, og det er så afgjort ikke venstres mening med hensyn til karakterer.

Jeg har forstået på ministeren, at det er ubelejligt for hende på nuværende tidspunkt at blive stillet over for det spørgsmål, vi taler om i dag. Ministeren siger, at hun havde håbet, hun kunne vente med at gøre rede for sine synspunkter, for sine overvejelser om karakterspørgsmålet, indtil der er tilvejebragt et grundlag for en beslutning, som uddannelsesrådets udredning skulle være. Ligeledes bebrejder ministeren os, der har stillet forespørgslen, at vi ikke vil vente med en redegørelse, indtil det endelige grundlag er fremme. Ja men kære minister, offentligheden har som bekendt igennem længere tid været orienteret om nogle af de ting, der rører sig, bl. a. via Jesper Florander, formanden for det underudvalg, som arbejder med problemerne omkring karaktergivningen. Der har vi jo allerede fået et tydeligt indtryk af, hvilke tanker man gør sig, hvilket grundlag man vil komme frem med fra dette udvalg: en karakterskala, der er så forenklet, at det vil være umådelig svært for eleverne at få et klart indtryk af, om de gør fremskridt eller ej. På det tidspunkt, hvor den endelige indstilling vil komme fra uddannelsesrådet, er tiden så fremskreden, at folketinget vil være i den situation, at løbet faktisk er kørt. Vi vil ikke have gode muligheder, endsige bare muligheder, for at komme ind i debatten på en forsvarlig måde, og det er det, vi ikke kan acceptere.

Efter afskaffelsen af begrebet realeksamen må vi naturligvis have en anden bekendtgørelse angående karakterskalaen og dens anvendelse, når det fremover ifølge den nye folkeskolelov drejer sig om prøver, man stykker sammen fag for fag. At bygge modstanden mod 13-skalaen i forbindelse med den nye folkeskolelov op på, at karaktersystemet er skabt med særligt henblik på en samlet afsluttende prøve i et bestemt antal fag, hvori der er et beståskriterium, dvs. dels

et mindstegennemsnit og dels en regel gående ud på, hvor små de to laveste karakterer må være i forhold til gennemsnittet af de øvrige karakterer, er jo kun en søforklaring for afskaffelsen af 13-skalaen. Som bekendt anvendes 13-skalaen også i 8., 9., 10. afdeling i forbindelse med de statskontrollerede prøver, og i denne afdeling har eleverne jo kunnet undlade at indstille sig til prøve. Alligevel kan man her anvende 13-skalaen, så argumentet om 13-skalaens uanvendelighed holder altså ikke. Men som sagt, der skal en ny bekendtgørelse til, og der skal også udsendes et cirkulære om, hvorledes karakterskalaen anvendes i forbindelse med den nye folkeskolelovs prøvesystem.

Netop i forbindelse med det nye prøvesystem har venstre ment, at det var i orden med en analyse af karakterskalaen. Jeg vil gerne understrege, at jeg er klar over, at ministeren ifølge loven har bemyndigelse til at meddele, hvorledes prøver skal afholdes, og hvorledes karaktergivningen skal foregå. Det angriber vi naturligvis ikke. Men det, vi kunne frygte, er som sagt, at vores kamp for at bevare karaktergivningen — og den er heldigvis bevaret i folkeskoleloven — gøres illusorisk ved en alt for forenklet karakterskala. Rent principielt står vi over for det spørgsmål, om en bemyndigelse til en minister kan anvendes til at modvirke det, som pr. lov er vedtaget i folketinget, eller rettere sagt de intentioner, et flertal i folketinget måtte have med hensyn til karaktergivningen.

Når venstre hele tiden har tillagt karaktergivningen stor betydning, er det, fordi vi mener, at eleverne har et berettiget krav på at få deres præstationer vurderet. De skal vide, hvor de står. De skal kunne se, om de gør fremskridt eller ej. En meget forenklet skala giver ikke eleverne disse muligheder. Venstre mener ikke, det er nok, at en karakterskala blot siger, om eleverne har nået det mål, man kan forvente med hensyn til undervisningen. Der skal også være plads til at fortælle eleverne, om de kan præstere noget, der ligger herudover. Også for de svagere elever er der i lige så høj grad behov for en differentieret skala. De skal også kunne få et tydeligt og klart udtryk for, hvad de kan præstere, og hvad de præsterer. Alle elever kan som bekendt ikke præstere det samme, men hvordan end deres evner, deres interes-